

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 43/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ... против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“ Враће – у ликвидацији, кога заступа Градско правобранилаштво у Врању, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац АА из ... је 16.06.2016. године поднео тужбу против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“ Враће – у ликвидацији, ради исплате потраживања из радног односа. Решењем Основног суда у Врању П1 1391/16 од 27.02.2018. године, овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца физичког лица и туженог правног лица у ликвидацији, ради исплате потраживања из радног односа, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанско-правном спору где је тужилац физичко лице, а тужени предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ предмет тужбеног захтева у овој правној ствари представља исплата потраживања из радног односа за који је, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретној правној ствари стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић